

udtømmende opregning af, hvornår behandling af oplysninger som nævnt i artiklens stk. 1 kan finde sted.

For behandling af oplysninger i medfør af bestemmelserne i nr. 2 og 4 gælder, at behandling kun kan ske, hvis den er nødvendig af hensyn til nærmere angivne interesser. Det vil bero på den konkrete situation, hvorvidt en given behandling af oplysninger må antages at være nødvendig i bestemmelsens forstand. Med kravet om, at behandlingen skal være nødvendig, er der således overladt et vist skøn til den dataansvarlige. Dette skøn vil dog altid kunne efterprøves af vedkommende tilsynsmyndighed, jf. § 55, stk. 1, og § 67. En nærmere fastlæggelse af, hvornår behandling af de i stk. 1 nævnte oplysninger er nødvendig, må derfor ske gennem tilsynsmyndighedernes virksomhed. I den forbindelse forudsættes det, at der sker en vis koordinering tilsynsmyndighederne imellem vedrørende de i bestemmelsen indeholdte standarder, jf. § 66 og § 68, stk. 1.

Vurderingen af behandlingens nødvendighed afhænger - ligesom for så vidt angår behandling af almindelige personoplysninger, jf. § 6 - af, hvilken form for behandling der er tale om. Det indebærer, at behandlingsreglerne i stk. 2 - som også anført i de indledende bemærkninger til § 7 - i videst muligt omfang forudsættes administreret på den måde, at der ikke - uden samtykke - registreres og videregives personoplysninger i videre udstrækning end efter den gældende registerlovgivning.

Efter bestemmelsen i nr. 1, kan behandling af de i stk. 1 nævnte personoplysninger finde sted, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til behandlingen. Udtrykket *samtykke* skal forstås i overensstemmelse med den legale definition i lovforslagets § 3, nr. 8. Der skal således være tale om en frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse. Et samtykke skal således meddeles på en sådan måde, at det klart og utvetydigt fremgår, at den registrerede har meddelt sit samtykke til behandlingen. Herudover skal samtykket være *udtrykkeligt*. Heraf følger, at den dataansvarlige ikke vil kunne opnå stiltiende eller indirekte tilslutning til behandling af de i stk. 1 nævnte oplysninger. Et egentligt krav om skriftlighed følger ikke af bestemmelsen. Der bør dog i videst muligt omfang søges indhentet et skriftligt samtykke fra den registrerede, idet der herved opnås klarhed omkring samtykkets rækkevidde. Det bemærkes endvidere, at det ved behandling af oplysninger på baggrund af et samtykke fra en registreret person er en betingelse, at også de grundlæggende principper i § 5 er opfyldt. Behandlingen af oplysninger vil således bl.a. skulle være i overensstemmelse med god databehandlings-

skik, jf. § 5, stk. 1, ligesom behandlingen også skal være sagligt begrundet og relevant, jf. § 5, stk. 2 og 3.

Behandling kan også finde sted, hvis den er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser i tilfælde, hvor den pågældende ikke fysisk eller juridisk er i stand til at give sit samtykke, jf. nr. 2. Bestemmelsen, der skal ses som et supplement til bestemmelsen i nr. 1, omfatter bl.a. den situation, at den registrerede på grund af sygdom eller andre fysisk betingede omstændigheder, som f.eks. senil demens og bevidstløshed, ikke er i stand til at meddele sit samtykke. Omfattet af bestemmelsen er endvidere den situation, at der foreligger juridiske hindringer for den registreredes meddelelse af samtykke til behandlingen. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis den registrerede er frataget sin retlige handleevne (umyndiggjort). For så vidt angår udtrykket *vitale interesser*, henvises til bemærkningerne til bestemmelsen i § 6, stk. 1, nr. 4.

Behandling kan ligeledes ske, hvis den vedrører oplysninger, som er blevet offentliggjort af den registrerede, jf. nr. 3. Bestemmelsens tidsmæssige udstrækning er begrænset til det tidspunkt, hvor den oplysning, der ønskes behandlet, er offentliggjort af den registrerede. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at den dataansvarlige er bekendt med, at visse personoplysninger er bestemt til offentliggørelse. Offentliggørelse i bestemmelsens forstand foreligger, hvis oplysningerne er bragt til kundskab hos en bredere kreds af personer. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis oplysningerne videregives gennem tv, aviser og lignende landsdækkende medier. Også andre former for videregivelse af oplysninger vil kunne anses for offentliggørelse i bestemmelsens forstand. Det er en betingelse, at oplysningerne er offentliggjort på den registreredes foranledning. Oplysninger, som andre, f.eks. pressen, af egen drift har offentliggjort, er således ikke omfattet.

Efter bestemmelsen i nr. 4 kan behandling endelig ske, hvis det er nødvendigt for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares. Bestemmelsen omhandler såvel behandling, der sker i den dataansvarliges interesse, som behandling, der sker i den registreredes interesse. Også behandling af oplysninger, der er nødvendig for, at en tredjemands retskrav kan fastlægges m.v., vil kunne ske i henhold til bestemmelsen. Omfattet af bestemmelsen er dermed bl.a. den situation, at behandling af oplysninger om den registrerede er nødvendig for, at den dataansvarlige kan afgøre, om den registrerede har et retskrav. Dette vil bl.a. være tilfældet med hensyn til offentlige myndigheders behandling af oplysninger som led i